

Theses juridicae inaugurales

<https://hdl.handle.net/1874/298941>

7

THESES
JURIDICAE INAUGURALES,

QUAS,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

GEORGII GUILIELMI VREEDE,

JUR. ROM. ET MOD. DOCT. ET PROF. ORD.,

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU

ET

NOBILISSIMÆ FACULTATIS JURIDICÆ DECRETO,

Pro Gradu Doctoratus

SUMMISQUE IN

JURE ROMANO ET HODIERNO HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

IN ACADEMIA RHENO-TRAJECTINA

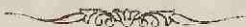
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

JELTO ZACHARIAS TADEMA,

ex pago Makkum, Frisus.

A. D. XXV MAJI, A. MCCCCLX, HORA III.

HAGÆ COMITIS,

APUD M. J. VISSER.

MCCCCLX.

THREE

JURIDICAL INVESTIGATIONS

BY THE AUTHOR

OF THE

THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

THESES.

I.

Jure Justiniano liberorum nuptiae per ratihabitionem patris non fiunt justae.

II.

Conjugi in civitate superstiti secundis nuptiis interdictum non est, si constet captivum vivere.

III.

Usufructuarius propter jus in re, quod habet, *detinet*; falluntur vero, qui propterea possessionem illi tribuunt.

IV.

Nulla pugna est inter l. 4 § 1 et l. 6 § 2 Dig. "de precario."

V.

Jure Justiniano valet regula: "dies interpellat pro homine."

VI.

Quod in statutis personalibus communi consensu olim apud nos erat receptum, personae statum pendere ex statuto regionis, ad quam pertinet, eumque statum personam ubique comitari, hodierno etiam jure apud nos valet; neque obstat art. 9 legis, quae generalia continet juris placita.

VII.

Divortium in casibus, quos respicit art. 265 Cod. Civ., petendum per libellum supplicem.

VIII.

Adversus conjugem sententiâ judicis peregrini stante matrimonio condemnatum ad poenam quae infamiam irrogat, ex hac causa divortium peti non posse videtur.

IX.

Art. 845 § 2 Cod. Civ. abundat.

X.

Mortuo conductore operarum, operae heredibus sunt praestandae. Heredum tamen testationi (cf. art. 1638 C. C.)

fides habenda non est, sed res vel ex chartis domesticis vel aliunde probanda videtur.

XI.

Marito uxoris suae curatori (sec. art. 504 C. C.) non ad-
jungendus curator honorarius

XII.

Art. 12 Cod. Merc. verbis « alle schulden » omnia intel-
liguntur societatis debita sive contracta fuerint ante, sive
postquam socius commenditarius administrationi sese im-
miscuerit.

XIII.

Societates anonymae peregrinae sine consensu Regis nos-
tri non habent personam standi in judiciis nostris.

XIV.

Minus recte Cons. KIST, Begins. v. Wisselregt p. 69, sta-
tuit: art. 120 Cod. Merc. exceptionem continere regulae in
art. 1426 Cod. Civ. sancitae.

XV.

In foro civili omnino valet regula: jura litigantium sunt
aequalia. Neque obstat huic regulae vulgare effatum: par-
tes rei esse favorabiliores.

XVI.

Minime adsentiendum viro uni in paucis eruditissimo ADRIANO KLUIT, Akademische redevoering over het misbruik van het algemeene Staatsregt, Leiden 1787 p. 17, exclamanti: 't Zijn waarachtige, ja allerwaarachtigste voorschriften van 't algemeene Staatsregt: *alle Oppermacht is oorspronkelijk uit de toestemming der Burgeren! alle Oppermacht spruit uit overeenkomst!* Uitmuntende stellingen! Waardig met gouden letteren in de harten van Vorsten en Burgeren te worden ingegrift! En och! of er nooit eenige Burgerlijke Maatschappij bestaan hadden of nog bestond, dan op zoodanige hechte grondbeginselen gebouwd.

XVII.

Non probanda est distinctio delictorum in publica et privata.

XVIII.

Uti maritus ipse adulter sec. art. 339 Cod. Poen. amittit facultatem denunciandi conjugem (cf. 336 C. P.), ita vicissim uxor adultera eodem jure destituitur.

XIX.

Verbis „soustraction frauduleuse“ in art. 379 C. P. continetur omnis rei alienae ablatio in scio domino et in ejus detrimentum facta, licet adfuerit animus rem postea restituendi.

XX.

De libello supplice (memorie van suggestie), qui memoratur art. 124 Cod. Quaest. Crim. advocato non licet deliberare cum reo nisi coram commentariensi.

XXI.

Ex eo, quod iudex advocatum, a reo rogatum sec. art. 124 Cod. Quaest. Crim. non designat, nascitur causa cassationis.

XXII.

Weelde is geen afwijking (ontaarding) van de natuur.

XXIII.

De rente behoort door geene wetten te worden beperkt.

XXIV.

De leer der staathuishoudkunde is den wetgever onmisbaar.

19#2063

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.